



Landsmøte 2015  
Sarpsborg, 6. – 8. november

## SAK 6 Naturvernforbundets Uttalelser

**Inneholder:**  
**Redaksjonskomiteens innstilling til Uttalelser**

## Sak 6 uttalelser

Redaksjonskomiteens forslag. Bare politiske endringer er markert. .

Uttalelse 6.7, forslag R	
side 10	Linje 11-15
<p><i>Uttalelsen ble ferdig behandlet av Landsmøtet, men i behandlingen forsvant viktig meningsinnhold som ingen egentlig foreslo slettet:</i></p> <p><u>Planen må se på mulighetene for minimering, gjenvinning av farlig uorganisk avfall og finne frem til en akseptabel lokalisering av et deponi der det også tas hensyn til miljø sikkerhet og en tilstrekkelig avstand til bebyggelse og sårbar natur.</u></p> <p><i>For å gi dette mening, har vi lagt inn følgende setning foran:</i></p> <p><u>Naturvernforbundet krever en offentlig styrt, fullgod nasjonal plan for lagring av uorganisk industriavfall.</u></p> <p><i>Det blir slik:</i></p> <p><u>Naturvernforbundet krever en offentlig styrt, fullgod nasjonal plan for lagring av uorganisk industriavfall. Planen må se på mulighetene for minimering, gjenvinning av farlig uorganisk avfall og finne frem til en akseptabel lokalisering av et deponi der det også tas hensyn til miljø sikkerhet og en tilstrekkelig avstand til bebyggelse og sårbar natur.</u></p>	
<b>Redaksjonskomiteens innstilling:</b> Landsmøtet tar inn setningene som skrevet over, i uttalelsen.	
<b>Vedtak:</b>	

**6.7, redaksjonskomiteens forslag til uttalelse**

(endringer basert på forslag i delegatmappen):

**6.7 Norge trenger en fullgod nasjonal plan for deponi av uorganisk industriavfall***Fra linje 3*

Det pågår nå en prosess i regi av Klima- og miljødepartementet for å finne et alternativ til lagring av farlig uorganisk industriavfall i Norge. Deponiet på Langøya i Oslofjorden fylles opp, og de gamle kalksteinsgruvene under Eidangerfjorden i Porsgrunn kommune søkes nå framstilt som det eneste alternativet når deponiet på Langøya er fullt. Dette kan ikke Naturvernforbundet akseptere.

Lokaliseringsprosessen drives fram på en særs kritikkverdig måte. Miljødirektoratet er av Klima- og miljødepartementet bedt om å utrede lokaliteter for ett stort nasjonalt anlegg for farlig uorganisk avfall. Det er oppgitt sju lokaliseringskriterier, men uten at nærmiljø og miljø sikkerhet (bl.a. avstand til bosetning og sårbare naturforhold) er med. Naturvernforbundet er, som en naturlig bidragsyter i denne prosessen, ikke invitert med. Det samme gjelder andre miljøorganisasjoner. ~~Fra nærmiljøet har velforeninger, vernegrupper og fagkyndige enkeltpersoner etterlyst en offentlig styrt, fullgod nasjonal plan for lagring av uorganisk industriavfall. Naturvernforbundet krever en offentlig styrt, fullgod nasjonal plan for lagring av uorganisk industriavfall. Planen må se på evaluere mulighetene for minimering, gjenvinning av farlig uorganisk avfall og finne fram til en akseptabel lokalisering av et deponi der det også tas hensyn til miljø sikkerhet og en tilstrekkelig avstand til bebyggelse og sårbar natur. likeledes hvor nær bebyggelse og sårbar natur et deponi kan lokaliseres. Porsgrunn bystyre har med stort flertall fremmet det samme overfor statlige myndigheter, senest i vedtak 5. mars 2015.~~

Naturvernforbundet mener at Norge må ta sin del av ansvaret for håndtering av farlig avfall som vår industri har vært med på å generere. Dette er et nasjonalt ansvar som krever at det ikke gjøres forhastede lokaliseringvalg. Følgelig ber vi om at Klima- og miljødepartementet trekker oppdraget tilbake og bruker mer tid på lokaliseringsprosessen. Vi trenger en faglig godt gjennomarbeidet plan for deponi av uorganisk industriavfall, ikke et forhastet vedtak om å legge det til ett sted, altså Brevik. En god lokaliseringsprosess vil sikre aksept for hva det endelige stedet for deponi måtte bli.

Vi er kjent med at kontrollorganet ESA nylig har intervenert mot Norge for mangelfull saksbehandling i forhold til det internasjonale Rammedirektivet for avfall. Dette direktivet har i dag status som norsk lov. ESA har etterlyst klare nasjonale veivalg etter Langøya-deponiets avslutning, innen rammen av en nasjonal plan for farlig avfall. Norges Naturvernforbundet støtter ESA fullt ut i denne saken, ~~og ber om at norske myndigheter gjør det samme.~~

**Redaksjonskomiteens innstilling:** Det oppdaterte versjonen av uttalelsen vedtas.

**Vedtak:**

**Uttalelse 6.8, forslag A**

Side 11	Linje 16-27 og 18	Forslagsstiller: 112 Erik Natvig
---------	-------------------	----------------------------------

Stryke «det enkle, uorganiserte» foran friluftslivet.

**Redaksjonskomiteens innstilling:** Forslaget er delvis innarbeidet (fjerde avsnitt):  
Også med den eksisterende Markaloven som dekker Osloområdet, er det oppstått en rekke drakamper der det enkle, uorganiserte friluftslivet kommer under press av ulike typer anlegg og aktiviteter.

**Vedtak:**

**Uttalelse 6.8, forslag B**

Side 11	Linje	Forslagsstiller: 98 Gjermund Andersen
---------	-------	---------------------------------------

To nye avsnitt til slutten:

Med stadig flere mennesker boende i byene, vil de nære Markaområdene merke et økt press for tilrettelegging og kommersielle aktiviteter. Landsmøtet i Naturvernforbundet mener bymarka skal være et fristed, der alle som ønsker det skal kunne oppleve naturens ro og stillhet, og drive friluftsliv og idrett som naturlig hører hjemme i marka.

Anleggskrevende aktiviteter må konsentreres på et mindre antall, vel avgrensede steder med god kollektivdekning langs markagrensa. Loven må hjemle adgang til å separere ulike brukergrupper, hvis virksomhet er til fortrengsel for hverandre i nærområdene. Tilretteleggingstiltak må skje etter samlede planer, der alle brukergrupper gis anledning til å delta i planprosessene.

**Redaksjonskomiteens innstilling:** Forslaget er tatt inn i sin helhet.

**Vedtak:**

**Uttalelse 6.8, forslag C**

Side 11	Linje 19-20	Forslagsstiller: 74 Guro Fiola Andreassen
---------	-------------	---

Forslag om tillegg:

Arendal kommune har skrinlagt muligheten for å vurdere å verne, eller å ta vare på et større sammenhengende naturområde, i nær tilknytning til store boligområder som består av ca. 20 ferskvann, med en rik ørretbestand, dekker med gytende sjørrett, gammelskog, fuktjorder og myrer med et rikt plante og dyreliv. 10.000 mennesker har i dag gangavstand til det som, - en gang var en hel bymark. N.O.U. rapport som er tilsendt stortinget omhandler bla friluftsliv, og der er muligheten for stillhet er et prioritert område. Folk går i dag i en konstant støy, og den utredningen peker på folks behov for områder der det er stillhet. Stillhet gir store virkninger for trivsel og rekreasjon. I tillegg er det slik at en bymark må vurderes ut fra konglomerat av opplevelsesverdier som enkeltvis ikke i seg selv er verneverdige, men som samlet gir et naturområde en rik opplevelsesverdi.

**Redaksjonskomiteens innstilling:** Essensen i forslaget er innarbeidet, ved at bymarka i Arendal nevnes spesielt som eksempel på et område som trenger vern.

**Vedtak:**

**Uttalelse 6.8, redaksjonskomiteens forslag til revidert uttalelse**

(endringer basert på forslag i delegatmappen):

**6.8 Vern bymarkene med egen lov**

Landsmøtet i Norges Naturvernforbund krever at det opprettes en egen lov for bymarker, slik at alle bymarker og tettstedsnære friluftslivsområder kan gis særskilt beskyttelse. Dette trengs mange steder.

Bymarka i Arendal er eksempel på et slikt verdifullt bynært natur- og friluftsområde som er under sterkt press, og som trenger vern.

Med loven om Oslomarka av 2009 ble det tatt et viktig grep for å ta vare på friluftsområdene rundt hovedstaden, med fast, lovfestet grense og en egen hjemmel for å kunne verne områder med store opplevelsesverdier, men som ikke tilfredsstillers naturmangfoldlovens krav til reservater. Svakheterne med denne loven er at den ikke omfatter skogbruket - den enkeltfaktoren som i størst grad påvirker opplevelseskvalitetene i området, og at den ikke ble gjort gjeldende for bymarker generelt.

Også med den eksisterende Markaloven som dekker Oslomarka, er det oppstått en rekke drakamper der det enkle, uorganiserte friluftslivet kommer under press av ulike typer anlegg og aktiviteter.

En generell bymarklov må bygge på følgende prinsipper:

- Grensene for bymarkene må være faste, uten adgang til justeringer i de ordinære arealplanene.
- Friluftsliv og naturopplevelse må prioriteres foran annen virksomhet
- Skogbruk og annen næringsvirksomhet må reguleres i loven
- Hjemmel for vern av friluftslivsområder må gjøres gjeldene også i de andre bymarkene
- Ansvaret for forvaltningen av bymarkene må samles i Klima- og miljødepartementet.

~~Arbeidet med Oslomarka er det etter Markalovens innføring oppstått en rekke drakamper der det enkle, uorganiserte friluftslivet kommer under press av ulike typer anlegg og aktiviteter~~

Med stadig flere mennesker boende i byene, vil de nære Markaområdene merke et økt press for tilrettelegging og kommersielle aktiviteter. Landsmøtet i Naturvernforbundet mener bymarka skal være et fristed, der alle som ønsker det skal kunne oppleve naturens ro og stillhet, og drive friluftsliv og idrett som naturlig hører hjemme i marka. Naturen, det tradisjonelle friluftslivet og markakulturen er de svake partene som trenger lovens og forvaltningens beskyttelse.

Anleggskrevende aktiviteter må konsentreres på et mindre antall, vel avgrensede steder med god kollektivdekning langs markagrensa. Loven må hjemle adgang til å separere ulike brukergrupper, hvis virksomhet er til fortrengsel for hverandre i nærområdene.

Tilretteleggingstiltak må skje etter samlede planer, der alle brukergrupper gis anledning til å delta i planprosessene.

**Redaksjonskomiteens innstilling:** Uttalelsen vedtas med de markerte endringene.

**Vedtak:**